

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 2

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΥΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Η συνδρομή έτησια και προπληρωτά δια τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Πειραιᾶ δραχμαὶ 12, δια τὰς Ἑπαρχίας δραχμαὶ 15 καὶ διὰ τὸ Ἑξωτερικὸν δραχμαὶ 20.

Ἄγγελοι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐπὶ ἰδιαιτέρᾳ συμφωνίᾳ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΔΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1885

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΔΕΠΤΑ 15

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργῶν συνταγματάρχης τοῦ παζικοῦ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ ἀνήκει εἰς τὴν ἑνδοξὸν ἡγεμονικὴν τῆς Μάνης οἰκογένειαν υἱὸς ὄν τοῦ Ἀναστασίου Μαυρομιχάλη καὶ ἑγγονὸς τοῦ μεγάλου Πετρόμπεη. Ἐγενήθη τὸ 1829 καὶ ἀρῶν ἐπέβηκεν εὐδοκίμως τὰς γυμνασιακὰς τοῦ σπουδᾶς, κατατάχθη ἐθελουσίως εἰς τὸν στρατὸν, ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης εἰς τὴν διλογίαν τῶν ἀεροβολιστῶν (φρουστανελλοφόρων) παρὰ τὴν θάλασσαν τοῦ πατρὸς τοῦ ζητοῦντος νὰ τὸν ἀποτρέψῃ ἀπὸ τῆς κλίσεως ἣν ἐρφύτως ἐκείνητο πρὸς τὸ στρατιωτικὸν στάδιον. Προαχθεὶς κανονικῶς, ἐγένετο ἀνθυπασιστής τὸ 1851 ὑπὸ τοῦ Ὀθωνος, προσθέσαντος ἰδιοχείρως τὸ ὄνομα τοῦ εἰς τὸν κατάλογον τῶν προβιβασιμῶν ὃν παρουσιάσει πρὸς αὐτὸν ὁ πατήρ του, ὑπουργὸς τότε τῶν στρατιωτικῶν ἀποχωρῶν τοῦ ὑπουργείου, ὅστις ἐξ ἀβρότητας καὶ ἐξ ὑπερηφανείας δὲν συμπεριέλαβε μεταξὺ τῶν προβιβασιμῶν καὶ τὸν ἴδιόν του υἱόν. Βουλόμενος νὰ συμπληρώσῃ τὴν στρατιωτικὴν του μόρσειον μετὰ τὸν προβιβασιμὸν τοῦ ἐζήτησε καὶ εἰσήχθη δι' ἐξετάσεων εἰς τὴν 3^η τάξιν τῆς Σχολῆς τῶν Ἐυελπίδων καὶ ἀποπεράτωσεν αὐτὴν τὰς σπουδᾶς του. Τὸ 1854 ἔχων βαθμὸν ὑπολοχαγοῦ ἐστάλη παρὰ τῆς κυβερνήσεως εἰς Γαλλίαν πρὸς συμπληρωσιν τῶν στρατιωτικῶν του γνώσεων καὶ διέμεινε ἐκεῖ ἐπὶ δύο ἔτη ὑπηρετῶν εἰς σύνταγμα τι τοῦ γαλλικοῦ πεζικοῦ. Λογαγὸς ἐπὶ τῆς Μεσοβασιλείας ἐξελέγη πληρεξούσιος τῆς ἐπαρχίας Οἰτύλου ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει, καὶ εἰς τὰς ἀπαρχὰς ταύτας τοῦ κοινοβουλευτικοῦ τοῦ σταδίου κατεδείχθη καὶ ἐξετιμῆθη ἡ ἐξειδικασμένη τοῦ ἀνδρὸς κοινοβουλευτικὴ ἀξία. Τὸ 1866 ὁ Δεληγεώργης σχηματίσας ὑπουργεῖον παρεκάλεσε τὸν κ. Μαυρομιχάλην ν' ἀναδεχθῇ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν. Τὸ 1867 ἐγένετο ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον Βούλγαρη. Τὸ 1875 κατὰ τὴν πρώτην ἀνάστασιν εἰς πρωθυπουργὸν τοῦ κ. Τρικούπη τῷ προσεφέρθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐδέχθη, ἐκφράσας μάλιστα μεταμέλειαν διότι ἐδέχθη αὐτὸ ἄλλοτε νεώτερος ἐνῶ δὲν ἦτο εἰδικός. Κατὰ τὸ 1876 ὁ Δεληγεώργης προσέλαβεν αὐτὸν ὡς ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, τοιοῦτος δὲ ἐχηρμάτισε καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Κομμουνιστοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπιστρατείας καὶ τοιοῦτος διατελεῖ καὶ σήμερον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου. Ἀσχολεῖται μετὰ πολλοῦ ζήλου καὶ ἔρωτος εἰς τὰς στρατιωτικὰς